

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 6 maja 2020 r. J. W. domagał się zasądzenia na jego rzecz od pozwanego byłego już pracodawcy (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K. kwoty 1357 złotych netto tytułem części ekwiwalentu za niewykorzystany urlop, która to kwota w jego ocenie niesłusznie została potrącona przez pracodawcę i przekazana komornikowi w ramach zajęcia należności ze stosunku pracy w postępowaniu egzekucyjnym (pozew k. 3, protokół posiedzenia przygotowawczego, na którym powód sprecyzował żądanie – k. 23)

Pozwana spółka wniosła o oddalenie powództwa w całości wskazując, iż prawidłowość jej działań w zakresie potrąceń potwierdziła po przeprowadzonej kontroli Państwowa Inspekcja Pracy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

J. W. był zatrudniony w (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w K. w okresie 1 maja 2018 r. - 30 kwietnia 2019 r. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku pracownika ochrony, za wynagrodzeniem w wysokości odpowiadającej minimalnemu wynagrodzeniu za pracę określonego przepisami prawa.

Niesporne, a nadto umowy o pracę – k. 4,5, świadectwo pracy – k. 6.

Wynagrodzenie za pracę powoda podlegało zajęciu komorniczemu w związku z prowadzonymi wobec J. W. przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Szczecin – Centrum w Szczecinie M. M. postępowaniami egzekucyjnymi o sygn. Km 1342/15 oraz Km 169/19 z wniosku wierzyciela Gminy M. S. na podstawie sądowych nakazów zapłaty w postępowaniu upominawczym.

Niesporne, a nadto świadectwo pracy – k. 6, zajęcie wynagrodzenia za pracę – k. 35, k. 37.

Na dzień rozwiązania umowy o pracę powód nie wykorzystał łącznie 296 godzin urlopu wypoczynkowego.

Niesporne, a nadto zestawienie – k. 34

Należne powodowi wynagrodzenie za pracę za kwiecień 2019r. z dodatkiem za pracę w godzinach nocnych i z uwzględnieniem wynagrodzenia chorobowego wyniosło 2316, 90 zł.

Z pozostałej po odliczeniu składek na ubezpieczenie społeczne, zdrowotne, zaliczki na podatek dochodowy kwoty 1670, 74 zł przekazano komornikowi 82, 96 zł. Dodatkowe 1 zł przekazano tytułem wsparcia fundacji (...). Prowadziło to do przelania w dniu 9 maja 2019r. powodowi na rachunek osobisty tytułem wynagrodzenia kwoty 1586, 78 zł i 20 zł ekwiwalentu za pranie odzieży (łącznie 1606, 78 zł).

Niesporne, a nadto lista płac – k. 42, potwierdzenie przelewu – k. 43.

J. W., obok wynagrodzenia za kwiecień 2019r., naliczono ekwiwalent pieniężny za niewykorzystany urlop wypoczynkowy w kwocie 4292 zł. Z pozostałej po odliczeniu składek na ubezpieczenie społeczne, zdrowotne i zaliczki na podatek dochodowy kwoty 2990, 25 zł przekazano komornikowi 1495, 12 zł. Prowadziło to do przelania w dniu 13 maja 2019r. powodowi na rachunek osobisty tytułem ekwiwalentu kwoty 1495, 13 zł.

Niesporne, a nadto lista płac – k. 40, potwierdzenie przelewu – k. 41

J. W. dwukrotnie zwracał się do pozwanej, żądając wyjaśnień, z jakich względów należy mu ekwiwalent za urlop uległ w części zajęciu komorniczemu. W odpowiedzi, pracodawca wskazał powodowi, że na mocy przedstawionych mu tytułów wykonawczych jest zobligowany do potrącania z wynagrodzenia za pracę określonych kwot, które są

limitowane przepisami prawa pracy. Podkreślił, że także należności wypłacone mu w maju 2019 r. zostały naliczone z uwzględnieniem otrzymanego zajęcia komorniczego.

Niesporne, a nadto pisma powoda – k. 7 i 9, odpowiedzi pozwanej – k. 8 i 10.

W wyniku skargi złożonej przez J. W., Państwowa Inspekcja Pracy przeprowadziła u pozwanej kontrolę w zakresie prawidłowości potrąceń nie znajdując uchybień.

Niesporne, a nadto zawiadomienie – k. 13, pismo Państwowej Inspekcji Pracy skierowane do powoda – k. 14-15 (także 50-51).

Sąd zważył co następuje.

Powództwo okazało się nieuzasadnione.

Sąd nie podziela prezentowanego przez powoda stanowiska, iż potrąceń na potrzeby postępowania egzekucyjnego pracodawca powinien dokonywać osobno z ekwiwalentu za urlop i wynagrodzenia wypłacanych w tym samym miesiącu z zachowaniem odrębnie w przypadku każdego z tych świadczeń ograniczeń przewidzianych przepisami w tym co do kwoty wolnej od potrąceń.

Zgodnie z art. 87 § 1 k.p., z wynagrodzenia za pracę – po odliczeniu składek na ubezpieczenia społeczne, zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych oraz wpłat dokonywanych do pracowniczego planu kapitałowego, w rozumieniu ustawy z dnia 4 października 2018 r. o pracowniczych planach kapitałowych (Dz.U. poz. 2215), jeżeli pracownik nie zrezygnował z ich dokonywania – podlegają potrąceniu sumy egzekwowane na mocy tytułów wykonawczych na zaspokojenie świadczeń alimentacyjnych, sumy egzekwowane na mocy tytułów wykonawczych na pokrycie należności innych niż świadczenia alimentacyjne, zaliczki pieniężne udzielone pracownikowi oraz kary pieniężne przewidziane w art. 108, k.p., zgodnie z powyższą kolejnością. W razie egzekucji świadczeń alimentacyjnych potrącenia mogą być dokonywane do wysokości trzech piątych wynagrodzenia, natomiast w razie egzekucji innych należności lub potrącania zaliczek pieniężnych – do wysokości połowy wynagrodzenia (art. 87 § 3 k.p.). Z kolei w myśl art. 87¹ § 1 pkt 1 k.p., przy potrącaniu sum egzekwowanych na mocy tytułów wykonawczych na pokrycie należności innych niż świadczenia alimentacyjne wolna od potrąceń jest kwota wynagrodzenia za pracę w wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę, ustalanego na podstawie odrębnych przepisów, przysługującego pracownikom zatrudnionym w pełnym wymiarze czasu pracy, po odliczeniu składek na ubezpieczenia społeczne, zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych oraz wpłat dokonywanych do pracowniczego planu kapitałowego, jeżeli pracownik nie zrezygnował z ich dokonywania.

Istotą przywołanych regulacji jest zapewnienie ochrony wynagrodzenia za świadczoną przez pracownika pracę, tak aby należności dochodzone przez wierzycieli nie pozbawiły go środków do życia.

Wynagrodzenie za pracę, które otrzymywał powód w okresie spornym, podlegało zajęciu komorniczemu w sprawach egzekucyjnych, prowadzonych z wniosku wierzyciela - Gminy M. S.. Powyższe nakazuje więc stosować te przepisy zapewniające ochronę wynagrodzenia, które odnoszą się do sum egzekwowanych na mocy tytułów wykonawczych na pokrycie należności innych niż należności alimentacyjne. Oznacza to, że przysługująca powodowi kwota wynagrodzenia za pracę podlegała dwojakiej ochronie: po pierwsze sumy potrącane na podstawie przedstawionych pracodawcy tytułów wykonawczych nie mogły przekraczać połowy należnego mu wynagrodzenia, a po drugie wolna od potrąceń pozostawała kwota minimalnego wynagrodzenia za pracę po potrąceniu składek na ubezpieczenie społeczne i zaliczki na podatek dochodowy.

W judykaturze przyjmuje się, że ochronie takiej jak wynagrodzenie za pracę podlegają również inne świadczenia, w tym wynagrodzenie za czas urlopu i, będący odpowiednikiem tego wynagrodzenia, ekwiwalent pieniężny należny pracownikowi za niewykorzystany urlop wypoczynkowy (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 11 czerwca 1980 r. I PR 43/80, OSNCP 1980 nr 12, poz. 248, z dnia 29 stycznia 2007 r., II PK 181/06, OSNP 2008 nr 5-6, poz. 64, str.

200). Pogląd ten podziela sąd orzekający. Wbrew jednak stanowisku powoda nie oznacza to, że w przypadku wypłaty ekwiwalentu i wynagrodzenia w jednym miesiącu, w przypadku każdego ze świadczeń pracownikowi pozostawiona musi być kwota, o jakiej mowa w art. 87¹ § 1 pkt 1 k.p. Szerokie rozumienie pojęcia wynagrodzenia zawartego we wskazanych wyżej regulacjach poprzez rozciągnięcie go na inne świadczenia (m.in. na ekwiwalent za urlop) oznacza, że kwoty wszystkich tych świadczeń wypłacanych w jednym miesiącu podlegają zliczeniu i dopiero od tak ustalonej sumy dokonywać należy potrąceń z zachowaniem przytoczonych wyżej zasad. Nie prowadzi to do zniesienia ustawowej ochrony dłużnika, ta bowiem jest realizowana przez zastosowanie art. 87 § 3 pkt 2 k.p. (potrącenie nie więcej niż połowy wynagrodzenia). Regulacja art. 87¹ § 1 pkt 1 k.p. stanowi tylko dodatkowe zabezpieczenie dla pracownika, z którego wynagrodzenia dokonuje się potrąceń. Podkreślenia wymaga, iż wskazana przez ustawodawcę w tym przepisie minimalna pozostawiana pracownikowi kwota jest tożsama niezależnie od wysokości jego wynagrodzenia. Regulacja zapobiega zatem ma sytuacji, by po potrąceniu połowy wynagrodzenia pracownik pozostawiony został bez środków do życia.

W świetle powoływanych przepisów potrąceń z wynagrodzenia za pracę dokonuje się po odliczeniu danin publicznoprawnych (składek na ubezpieczenie społeczne, zaliczki na podatek dochodowy). Przepisy nie wymieniają składki zdrowotnej, jednak zważywszy na jej charakter i ona podlega wcześniejszemu odliczeniu. Jest to opcja korzystniejsza dla pracownika, którego wynagrodzenie podlega zajęciu.

W maju 2019r. wynagrodzenie powoda i ekwiwalent za urlop po odliczeniu należności publicznoprawnych wyniosły 4660, 99 zł. Wypłacona powodowi kwota 3081, 91 zł (bez ekwiwalentu za pranie) stanowi więcej niż połowę tej kwoty i przewyższa kwotę minimalnego wynagrodzenia brutto wynoszącego w 2019r. 2250 zł (zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę oraz wysokości minimalnej stawki godzinowej w 2019 r. z dnia 11 września 2018 r. /Dz.U. z 2018 r. poz. 1794/)

Nie doszło zatem do naruszenia na niekorzyść powoda zasad dotyczących potrąceń z wynagrodzenia.

J. W. nie kwestionował wysokości naliczonego ekwiwalentu brutto. Nie nasuwała też ona wątpliwości sądu. Sposób wyliczenia ekwiwalentu za urlop wypoczynkowy określa rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 8 stycznia 1997 r. w sprawie szczegółowych zasad udzielania urlopu wypoczynkowego, ustalania i wypłacania wynagrodzenia za czas urlopu oraz ekwiwalentu pieniężnego za urlop (Dz.U. z 1997r. Nr 2, poz. 14 ze zm.) W dużym uproszczeniu podstawę naliczenia stanowi suma stałych składników wynagrodzenia z miesiąca liczenia ekwiwalentu i średniej składników zmiennych z ostatnich trzech miesięcy. Wartość tę dzieli się przez współczynnik urlopowy obowiązujący w danym miesiącu, a ustaloną w ten sposób wysokość świadczenia za jeden dzień roboczy na liczbę dobowej normy czasu pracy danego pracownika (§ 14, § 15, § 16 ust. 1, § 18 pkt 1 i 2 rozporządzenia). Uzyskana kwota podlega przemnożeniu przez liczbę godzin niewykorzystanego urlopu.

Z zestawienia wynagrodzeń powoda wynika, że obok zasadniczego minimalnego wynagrodzenia otrzymał on w okresie styczeń – marzec 2019r. jedynie raz dodatek za godziny nocne w kwocie 269, 76 zł. Przy zastosowaniu wskazanych wyżej regulacji i zastosowaniu obowiązującego w 2019r. współczynnika urlopowego 20, 92 z wyliczeń sądu wyszła kwota nieznacznie niższa od ustalonej przez pozwaną spółkę.

Powyższe przemawiało za oddaleniem powództwa.

Okoliczności faktyczne sprawy sąd ustalił w oparciu o przedłożone przez strony dokumenty, szczegółowo wymienione w uzasadnieniu. Brak sporu co do okoliczności wynikających z tychże dokumentów czynił zbytecznym prowadzenie dowodów ze źródeł osobowych, o co zresztą strony nie wnosiły. Autentyczność oraz rzetelność dokumentów, o jakich mowa, nie były kwestionowane przez strony i nie budziły wątpliwości sądu.

Zarządzenia:

1. (...) (...) K. M.)

2. (...),

3. (...)